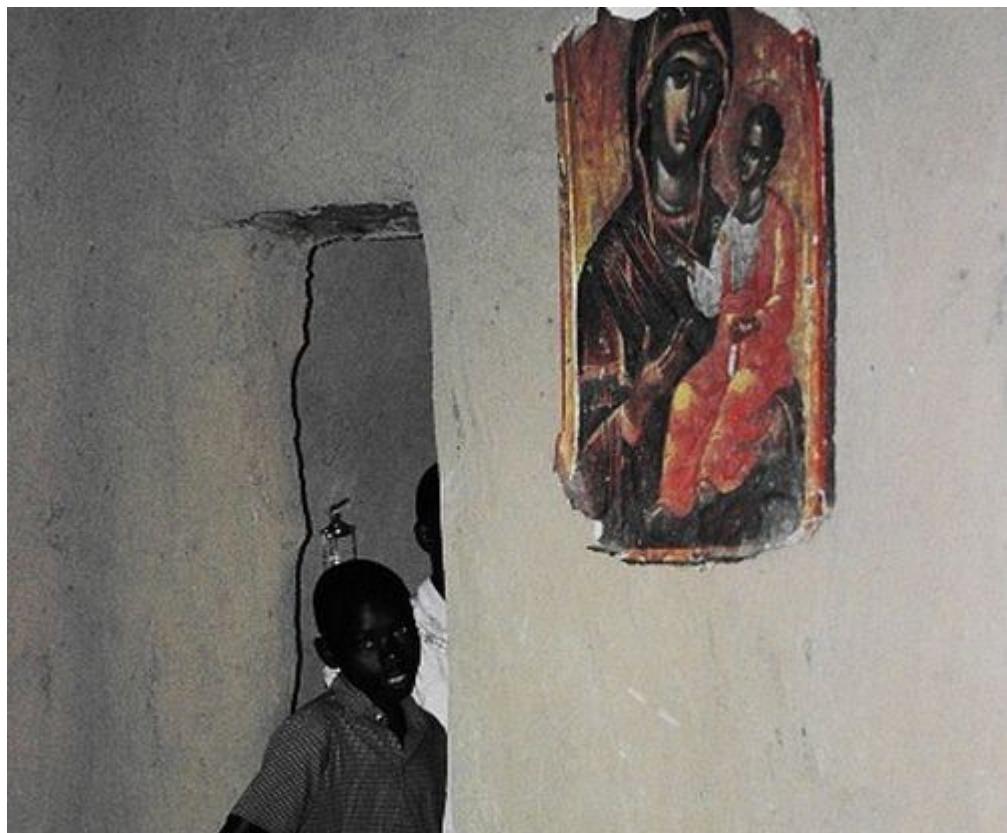
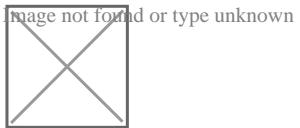

Ο «κάτα φαντασίαν» και ο πραγματικός Χριστιανός

/ Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

π. Βενέδικτος Νεοσκητιώτης

Αυταπάτη Ορισμός: Νά πιστεύεις λάθος πράγματα γιά τόν εαυτό σου και συνήθως κολακευτικά.

Παράδειγμα: “Έπρεπε νά τήν δώση σέ μένα τήν θέσι! Εργάζομαι περισσότερο από όλους, είμαι ο πιό έξυπνος καί οι ηγετικές μου ικανότητες είναι παραπάνω από προφανείς”.

Η ίδια η αυταπάτη καί η άγνοια είναι από μόνα τους τό μεγάλο μείον στή ζωή, άν όχι η καταστροφή της.

Καί στήν εκκλησία βλέπουμε ότι η ηθική αυταπάτη αιχμαλώτισε πολλούς από τούς χριστιανούς. Έτσι άλλοι ενώ κυλίονται στήν αμαρτία καί στήν διαφθορά θεωρούν

τούς εαυτούς των ηθικούς καί τέλειους.

Άλλοι πάλι, έχοντας κατορθώσει μερικές αρετές νομίζουν, ότι έφθασαν στήν τελειότητα λέγοντας ο καθένας από αυτούς αυτό πού είπε εκείνος ο νεανίσκος τού Ευαγγελίου· «Ταύτα πάντα εφυλαξάμην εκ νεότητος. Τί έτι υστερώ;». Μέ τόν λογισμό αυτό εξαπατούν τόν εαυτό τους καί κοιμούνται μαζί μέ τήν αμαρτία καί μέσα στήν αμαρτία.

Ο «κατά φαντασίαν» Χριστιανός:

1. Δέχεται αμέσως τίς επιδράσεις τής κοσμικής ζωής.
2. Ο προσανατολισμός του είναι κυρίως εξωστρεφής.
3. Η πνευματική του ζωή μειώνεται από τίς εξωτερικές επιδράσεις
4. Είναι πιστός στό βαθμό πού εκείνος φαντάζεται.
5. Στήν εκκλησιαστική του ζωή κυριαρχεί ο σεβασμός τών εκκλησιαστικών τύπων. Η ουσία τών τύπων τόν αφήνει αδιάφορο.
6. Τό αγωνιστικό του ενδιαφέρον γιά τή ζωή τής πίστεως καί τού αγιασμού περιορίζεται στά όρια πού προσδιορίζει η αρχή τής ανώδυνης πνευματικής ζωής, η οποία δεσπόζει σταθερά στό πνεύμα του.
7. Προσέρχεται στά μυστήρια τής Εξομολογήσεως καί τής θείας Ευχαριστίας, επειδή παραδέχεται ότι «κάνουν καλό».
8. Πιστεύει στό Θεό, όταν η ζωή του είναι χωρίς θλίψεις καί δοκιμασίες.
9. Τίς παρεκκλίσεις του από τήν ευαγγελική αλήθεια τίς δικαιολογεί μέ τό επιχείρημα τού δικαιώματος νά αυτοπροσδιορίζεται.
10. Ο κατά φαντασία χριστιανός κυριαρχείται από αισθήματα ανασφάλειας.
11. Φοβάται τόν θάνατο καί υπάρχει μέσα του η αγωνία γιά τό άγνωστο τέλος τής υπάρξεώς του.

Ο πραγματικός Χριστιανός:

1. Η πνευματική του αυτοσυνειδησία είναι ευαγγελική καί αγιοπνευματική. Τόν ενδιαφέρει η ουσία τών εκκλησιαστικών τύπων.
2. Βασικός πνευματικός στόχος είναι ο αδιάλειπτος διάλογός του μέ τόν έσω άνθρωπο τής αμαρτίας. Επιδιώκει τήν νέκρωσι τής αμαρτίας.
3. Στοχεύει παράλληλα στήν εν Χριστώ τελείωσι μέ τήν χάρι τού Θεού.
4. Πυξίδα τής ευαγγελικής του ζωής είναι η πιστή εμμονή του στό θέλημα τού Θεού.
5. Ολόκληρη την ζωή του τήν βιώνει προσευχητικά, κατά τό «αδιαλείπτως προσεύχεσθε».
6. Είναι άνθρωπος τής νήψεως καί τής εγρηγόρσεως.
7. Βαδίζει θεληματικά τήν στενή καί τεθλιμένη οδό τών θλίψεων καί ποικίλων δοκιμασιών,
8. Ζεί στό πνευματικό κλίμα τής Βασιλείας τών Ουρανών.

9. Τήν γνώσι τού εαυτού του τήν εμπιστεύεται στόν φωτισμό τοϋ Αγίου Πνεύματος. Θέλει νά σκέπτεται το «δέν είμαι τίποτα, δέν γνωρίζω τίποτα καλό στόν εαυτό μου».
10. Αποκρούει κάθε εσωτερικό λογισμό γιά κατάκτησι κάποιας αρετής ή αγιότητας.
11. Φροντίζει νά αγαπά τόν πλησίον του καί νά ειρηνεύη, κατά τό δυνατόν, μέ αυτόν, αλλά καί νά αναγνωρίζη τόν εαυτό του κατώτερο ενώπιον όλων τών ανθρώπων.
12. Η μνήμη τού θανάτου είναι ο καθημερινός του άρτος, πού τόν στηρίζει στόν δύσκολο δρόμο τής στενής καί τεθλιμμένης οδού.

Αυτά είναι τά γνωρίσματα τής αυταπάτης καί μή καί τού κατά φαντασίαν καί αληθούς Χριστιανού.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr